

A békességszerző Krisztus

„Íme, eredményes lesz a szolgálóm!” – *jövendölte Ézsaiás Nagypéntekről* (Ézs 52,13). Nagypénteken Jézus kínhalált halt. „Ünnepelni jöttünk össze, szeretteim, mert a mi Urunkat keresztre feszítették!” – *mondta Aranyszájú Szent János*. Hogyan lehet egy szörnyű kínhalál olyan világot rengető eredmény, amely felett több ezer év múlva is örvendezni lehet? Miért volt Jézus halála szeretet-esemény? – Ha szeretnéd tudni a választ, akkor maradj kapcsolatban – *stay tuned*... – és megtudod.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

Jézus Krisztus engedelmes volt mindhalálig, mégpedig: – a kereszthalálig.

Krisztus ártatlan Bárány, Ki miértünk megholtál,

A keresztfá oltárán, nagy engedelmes voltál.

Viselvén bűneinket, Megváltottál minket.

Adj békességet, Ó, Jézus, ó, Jézus!

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak és a Szentléleknek,

miképpen volt kezdetben, most és mindenkor és mindörökkön-örökké. Ámen.

Jézus Krisztus engedelmes volt mindhalálig, mégpedig: -- a kereszthalálig.

Imádkozzunk. Mennyei Atyánk! A Te irántunk való szereteted mutatkozott meg úgy a világban, hogy a Te egyszülött Fiad magára vette minden bűnünket, és vállalta értünk a kereszthalált. Áraszd reánk a Te békességedet, hogy többé ne önmagunknak éljünk, hanem Jézus Krisztusnak, aki Veled és Szentlélekkel él és uralkodik örökkön-örökké. Ámen.

Kedves Testvérem! Hallgassuk meg a Nagypéntek igéjét, ahogyan megírva találjuk Pál apostolnak a Korinthusbeliekhez írott második levele 5. fejezete 14.-től a 21. verseiben a következőképpen: "Mert Krisztus szeretete szorongat minket, mivel azt tartjuk, hogy ha egy meghalt mindenkiért, akkor mindenki meghalt; és azért halt meg mindenkiért, hogy akik élnek, többé ne önmaguknak éljenek, hanem annak, aki értük meghalt, és feltámadt. Úgyhogy mi mostantól fogva senkit nem ismerünk test szerint: ha ismertük is Krisztust test szerint, most már őt sem így ismerjük. Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre. Mindez pedig Istentől van, aki megbékéltetett minket önmagával Krisztus által, és nekünk adta a békéltetés szolgálatát. Isten ugyanis Krisztusban megbékéltette a világot önmagával, úgyhogy nem tulajdonította nekik vétkeiket, és ránk bízta a békéltetés igéjét. Tehát Krisztusért járva követségben, mintha Isten kérne általunk: Krisztusért kérünk, béküljete meg Istennel! Mert azt, aki nem ismert bűnt, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk öbenne."

Krisztust hirdetem. Krisztust, az Urat, Isten Bárányát, aki engedelmes volt mindhalálig, mégpedig: – a kereszthalálig. Krisztust hirdetem, aki minden emberi konokságunk ellenére végigjárta az útját, hogy az utolsó, nagy, szörnyű tusában győztes hadvezérként és engedelmes Fiúként jelentse: „Elvégeztem, amit reám bízál mennyei Atyám”.

Krisztust hirdetem, aki halála óráján, eget, földet és csillagvilágokat megrengető módon bele-kiáltotta a teremtett világ fülébe: „Elvégeztetett!” **Krisztust hirdetem, aki ma is harcban áll értünk.** Aki kétezer éve soha nem adta fel. Akinek a szava ma is megrenget szívet és lelket. Azt a Krisztust hirdetem neked, aki halálával legyőzte a halált, és megtörte a bűn hatalmát. Testvérem, azt a Krisztust hirdetem, akire neked személy szerint szükség VAN. Aki nélkül nem boldogulhatsz. És aki nélkül nem teljesedhet be az életed.

Addig mentegetheti az ember a saját bűnös élethelyzetét, ameddig nem szembesül Krisztus kereszthalálával. Jézus kereszthalála azonban elnémíthatatlan vád. Miképpen szerethetnénk mi igaz szívvel Istent, ha nem túrtuk meg magunk között az Ő Egyetlen Fiát? Nagypéntek ünnepén Isten mindannyiunkat arra kényszerít, hogy a Golgotához zarándokoljunk. **Az történik itt, a kereszt tövében a szívünkkel, ami minden emberi értelmet fölülhalad.** Ott, ahol mi remegve várjuk az ítéletet, **OTT hangzik fel Isten békességüzenete.** A kereszt nem az ítéletünk, hanem a megmenekülésünk jele. A **kereszt szeretet-esemény**. Az a hely, ahol Istennek a Krisztusban győző szeretete a vesztes embernek nem rabláncot, hanem a bűneit elvéve, örök életet ad.

Luther Márton ezt mondta erről a csodálatos cseréről: Kedves Testvérem! Ismerd meg Krisztust, a megfeszítettet. Tanuld meg Őt dicsérni, és tanulj meg kétségbeesni magad miatt... -- És aztán – szólj hozzá így: „*Kedves Jézus, Te vagy az igazság az én számomra. Én azonban a Te számodra bűn vagyok. Te magadra vetted, ami az enyém, és nekem adtad, ami a Tiéd. Ami nem voltál, azt vetted magadra, és nekem adtad azt, ami én nem voltam.*” Mert „Isten azt, aki nem ismert bűnt, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk őbenne” (2Kor 5,21). Isten Jézus halálában a bűnt ítélte el, de nem a bűnös embert. Ahogy Ézsaiás jövendölte Jézusról: „Ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen, az ő sebei árán gyógyultunk meg” (Ézs 53,5). A keresztre feszített Krisztusban kiengesztelődött a lázadó emberi világ a szerető Istennel, hogy megítéltesen és elemésztdődjön az istenellenesség teljes sötétsége abban a békesség-teremtő szóban, hogy: – „Elvégeztetett!”.

Jézus a kereszten mind-mind magára veszi elhibázott életünk kudarcait, bűneinket, be nem tartott ígéreteinket, fogadalmaink hazugságait, csalásainkat, ügyeskedéseinket, megideologizált árulásainkat és hitetlenségünket. Te érted ezt testvérem? Én – bevallom neked – nem értem. Csak annyit tudok, hogy mindez teérted és énértem történt. És ez – térdre kényszerít. MINDEN emberi logikát meghalad, és megszégyení. Az egyiknek bolondság, a másoknak botrány. Az egyik nevetve elvonul („majd meghallhatunk erről máskor...” ApCsel 17,32), a másik megtépi köntösét, és követ ragad... – DE akik ott térdelnek az egyetlen igaz oltár, a Golgota előtt, azoknak erő, reménység, békesség, a halálnak halála és az örök élet.

„**Mindez pedig Istentől van, aki megbékéltetett minket önmagával Krisztus által”** (2Kor 5,18). Nem a haragvó Istent kellett megbékíteni, hanem Isten békéltetett meg minket önmagával úgy, hogy a kereszthalált halt Krisztusban készítette el nekünk a békességhez vezető utat. Ahogy a Kolossé-himnusz fogalmazta: „Mert tetszett az egész Teljességnek, hogy [a Krisztusban] lakjék, és általa békéltessen meg mindent a földön és a mennyben úgy, hogy békességet szerzett a keresztfán kiontott vére által” (Kol 1,19). És ahogyan az Efezus-himnusz folytatta: „Mert ő a mi békességünk, aki ... megölte az ellenségeskedést önmagában” (Ef 2,14.16). Krisztus halála nemcsak lehetővé tette a kibékülést, hanem létre is hozta. Elvégeztetett...

Ezt a Krisztus hirdetem neked. Akiben békességünk van, és aki nélkül semmink nincs. Őelőtte hajtsunk térdet, és énekeljük az ősi zsoltárt: „Áldott, aki az Úr nevében jön!” Mert a feltámadt, élő Úr az ajtódon kopogtat, hogy bemenjen hozzád (Jel 3,20). Mert az, aki egykor az életét adta érted, ma is kész arra, hogy vállaljon téged, szeressen, igazságra vezessen, és megőrizzen téged még a halálban is – az üdvösségre.

Jézus azért halt meg érted, hogy többé ne önmagadnak élj, hanem hirdesd a békéltetés igéjét (2Kor 5,15.19). Hirdesd szóval, hirdesd tettel, hirdesd az egész életeddel. Legyen a te életed Isten üdvözítő igazságának és hűségének a terepe. Jézus azért halt meg érted, hogy meghalj a bűnnek és – élj a Krisztusnak. Krisztus szeretete szólongat és szorongat minket (2Kor 5,14). Új életre szorongat. Örök életre. Fogadd magadba az érted feláldozottat, és ezzel engedd, hogy Ő rendelkezzen feletted. Mert így fogod tudni követni Őt. Az Atyához és az örök élethez. Mert most nincsen semmid, és így a tiéd lesz a: – MINDEN (2Kor 6,10).

Kedves Testvérem! Ha a Krisztusban vagy, „új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre” (2Kor 5,17). „Íme, most van a kegyelem ideje! Íme, most van az üdvösség napja!” (2Kor 6,1). Ugye érted már, miért volt eredményes Jézus akkor, amikor kereszthalált halt értünk? Ugye érted már, hogy miért volt Jézus halála szeretet-esemény? Ugye te is mondd már: „Ünnepelni jöttünk össze, szeretteim, mert a mi Urunkat keresztre feszítették!” -- Nem tudjuk Urunk elég tágra kinyitni a szívünket, hogy befogadjuk a Te határtalan kegyelmedet. De Te mégis megnyitsz bennünket, és új életet adsz nekünk. Halleluja! Ámen.¹

Imádkozzunk. Megváltó Krisztusunk!

Leborulunk Urunk, a Te győzelmed előtt a kereszten, és hálát adunk Neked.

Add meg nekünk Urunk, hogy befogadjuk a Te megváltó kegyelmedet a mi szívünkbe.

Nyisd meg Urunk a mi szívünket a Te követésedre és a békéltetés igéjének a hirdetésére.

Kérünk Mennyei Atyánk, hallgass meg minket, ahogyan még együtt, a Fiadtól tanult imádsággal Hozzád fordulunk:

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy,

szenteltessék meg a te neved,

jöjjön el a te országod,

legyen meg a te akaratod,

amint a mennyben, úgy a földön is.

Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma,

és bocsásd meg vétkeinket,

miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek;

és ne vígy minket kísértésbe,

de szabadíts meg a gonosztól;

mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.

Jézus Krisztus engedelmes volt mindhaláláig, mégpedig: -- a kereszthaláláig.

A Békesség új teremtést adó Fejedelme reánk bízta a békéltetés igéjét.

Kedves Testvéreim! Végezetül: fogadjátok az áldást.

Áldjon meg téged az Úr, és őrizzen meg téged!

Ragyogtassa rád orcáját az Úr, és könyörüljön rajtad!

Fordítsa feléd orcáját az Úr, és adjon tenéked békességet! Ámen.

Hozzon ez a nagypéntek megújulást a te életedben!

Adjon ez a húsvét neked is feltámadást és örök életet!

¹Hálát adok Ittész János püspök úr 2007. június 23.-án, a paksi országos evangélikus találkozón elhangzott nagy ívű igehirdetéséért ("A diadalmas szent kereszt; Krisztusra mutató igehirdetések" 249-254. old. <https://www.lutherkiado.hu/A-diadalmas-szent-kereszt>), amelynek négy bekezdését idézem az igehirdetésben.